

UNIVERSITÄTS-
BIBLIOTHEK
PADERBORN

Claudii Fleurii Abbatis Historia Ecclesiastica

Ab Anno 483. Usque Ad Annum 561.

Fleury, Claude

August. Vind. [u.a.], 1759

VD18 90117824

§. 52. Papa Concilio consentit.

[urn:nbn:de:hbz:466:1-66066](https://nbn-resolving.org/urn:nbn:de:hbz:466:1-66066)

Tum, quid actum fuisset, ad Imperato-
rem delatum. Juncti sunt Articuli, quos
Origenis Sectatores docebant; unde dis-
cipi poterat, in quibus consentirent, aut
dissentirent, & quam variæ essent ipso-
rum Sectæ. Inter alia legebantur ista
Theodori Cappadocis verba: *Si modo
Apostoli patrant Miracula, iisque tantus
honor habetur, qua ratione melior eorum
futura esset in Resurrectione conditio, nisi
Jesu Christo æquales fiant?* Hinc Secta
illa Isochristarum dicebatur. Superfunt
nobis etiam quindecim Canones Græco
sermone, qui præcipuos Origenis errores
damnant, & Titulum centum sexaginta
Patrum Concilii Constantinopoli cele-
brati præferunt.

Sæculum VI.
A. C. 553.

n. 48.

§. LII.

Papa Concilio consentit.

Tandem Vigilus Papa Patrum suasio-
nibus cessit, dataque post semestre
ad Eutychium Patriarcham epistola fate-
tur, Charitatem a se læsam fuisse, cum
se a Fratribus suis separasset. Subdit, ne-
minem pudore teneri oportere, ne re-
tractet facta, si ad cognitionem veritatis
perveniat, & S. Augustini affert exem-
plum. Dicit, causa trium Capitulorum
mature jam pensata, eadem sibi damnan-
da videri. Refert graviores errores Theo-
dori Mopsuesteni, Theodoretæ, & Iliæ,

to. 5. Conc.
p. 595.

Nov. Coll.
Baluz. p.
& 1548.

Sæculum VI. & concludit: Toti Ecclesiæ Catholicæ no-
A. C. 554. tum facimus, quod eo modo, quo ceteros
 omnes Hæreticos, Theodorum Mopsueste-
 num, & impios ejus Libros, Ea, quæ Theo-
 doretus adversus S. Cyrillum & Concilium
 Ephesinum, & quæ pro Theodoro & Nesto-
 rio scripsit, item Epistolam datam ad Ma-
 rim Persam, quæ Iba esse dicitur, damne-
 mus, & anathematizemus. Eodem Ana-
 themate involvimus, quicumque crediderit
 hæc tria Capitula esse defendenda, aut ad
 ea asserenda quidquam molitus fuerit.
 Tanquam Fratres nostros & Collegas am-
 plectimur omnes illos, qui dicta Capitula
 damnarunt, & hoc Decreto Nostro omnia
 illa, quæ a Nobis vel ab aliis ad trium Ca-
 pitulorum Defensionem acta sunt, irrita
 & nulla declaramus. Hæc Vigili Papæ
 Epistola octava Dec. eodem anno 553.
 data est, eamque Græco solum sermone
 habemus.

Verum superest nobis Constitutio La-
 Nov. Coll. tina multo amplior tribus ferme mensi-
 Baluz. p. bus illa Epistola posterior Constantino-
 1551. poli septimo Cal. Martii, Justiniani anno
 vigesimo septimo post Consulatum Basi-
 lii decimo tertio id est vigesima tertia
 Febr. anno 554. data, in qua tria Capi-
 tula damnat. Prima, quæ in hac Consti-
 tutione occurrunt, sunt Definitio Fidei
 Concilii Calcedonensis, & Epistola S. Leo-
 nis ad Flavianum. Deinde Vigilius Pa-
 pa

pa operoso examine Ibæ Causam discu- Sæculum VI.
tit, & vult demonstrare, Ibam nunquam A. C. 554.
professum fuisse, Epistolam ad Marim,
quæ ipsius nomen præfert, suam esse, &
revera ipsius non esse, sed a Nestorianis
calumniatoribus proculsam. Illam ad
Marim Epistolam, nempe fictam, in Con-
cilio Calcedonensi damnatam, illam econ-
tra, quæ pro Catholica habita est, & ob
quam Ibas absolutus est & restitutus, di-
versam esse Epistolam, & Clerici Edeffeni,
ad ejus Defensionem scriptam. Hanc
constitutionem claudit Papa Anathema
dicens Epistolæ ad Marim Persam falso
Ibæ adscriptæ, illisque, qui dicunt, eam
in Concilio Calcedonensi Catholicam fu-
isse pronuntiatam. Deinde ad Theodo- Papa accedit
rum Mopsuestenum transiens, expositis Concilio.
accurate ipsius erroribus, Personam ejus n. 25.
& scripta anathematizat. Damnat et n. 26.
iam ea, quæ Theodoretus contra S. Cy- n. 27.
rillum & contra Concilium Ephesinum
scripsit, tanquam ab ipso Theodoreto
damnata. Tandem damnat omnia tria n. 28.
Capitula & Defensores eorum, illos-
que fratres suos & in Sacerdotio Colle-
gas recipit, qui ea damnarunt. Om-
nia, quæ vel ipse vel alii ad Defensio-
nem trium Capitulorum egissent, pepe-
ram facta declarat. In hac Constitutio-
ne Vigilius Papa, sicut ante Patres Con-
cilio quinti, dicit, tunc S. Leonis Episto-
lam

Sæculum VI. A. C. 554. lam in Concilio Calcedonensi approbatam, postquam fuisset examinata, & Trium præcedentium Conciliorum Fidei consentanea inventa. Hæc affirmatio ex ore Summi Pontificis profecta majoris roboris est. (*) Consensus Vigilii Papæ, quo luculenter adeo Definitionem Concilii Constantinopolitani confirmat, omnem prætextum abstulit eam impugnandi, dubitandive, an hoc Concilium esset Oecumenicum, atque omnes Papæ Vigilii Successores illud pro Oecumenico, eosque, qui adhuc ulterius tria Capitula defendere voluerunt, pro Schismaticis habere. Cum igitur Vigilius Papa data hac Constitutione Imperatoris voluntati fecisset satis, amplam ab eo obtinuit Legem Italiæ faventem, in ea inter alia Dona-

Pragn. ap. Pith. p. 673.

(*) Ad hanc Fleurii Crispi P. Balduinus longam subjunxit Reflexionem, ex qua eandem attente legenti nihil aliud liquet, quam quod bonus vir illa Fleurii loca, quæ in malum sensum detorqueri possunt, colligat, illa vero quæ ad Auctoritatem SS. Pontificum firmandum faciunt, qualia sunt hic sequentia: *Consensus Vigilii Papæ . . . . omnem prætextum abstulit . . . . dubitandi, an hoc Concilium esset Oecumenicum.* omittat. Deinde ex eo, quod in Conciliis SS. Pontificum Epistolæ examinentur, neutiquam sequitur, SS. Pontifices Conciliis esse subiectos. Ubi igitur Fleurii mala fides?

Donationes ab Athalarico, Amalafunta seu Theodato Romanis factæ confirmantur; illa autem, cujus Totila Auctor erat, nulla efficitur. Matrimonia, cum Virginitibus Deo consecratis inita, nulla pronuntiantur. Lex ista data est anno Justiniani 28. post Consulatum Basilii decimo tertio nempe anno 554. & ad Narsem atque Antiochum Præfectum Prætorio in Italia dirigitur. His ita peractis Vigilus Papa Constantinopoli discessit, Romam rediturus. At totam conficere viam non potuit, obiitque ex renum calculo Syracusis in Sicilia decima Jan. anni sequentis 555. postquam S. Sedem tenuisset annos decem & octo & menses sex, creassetque duabus Ordinationibus Mense Decembri Diaconos sexdecim, Presbyteros quadraginta sex, & diversis temporibus Episcopos octoginta & unum. (*) Corpus ipsius Romam delatum & ad S. Marcellum sepultum est. Sedes vacavit tribus mensibus.

Sæculum VI.
A. C. 554.

c. 16.

Lib. Pont.

B b b 2

§. LIII.

(*) Nemo dubitat, vitiosum fuisse in S. Petri Sedem ingressum Vigilii, quem postea Ecclesiæ totius consensus legitimum Pontificem fecit. Refert Palatius Anattasii verba dicentis in vita Silverii: *vacavit Episcopatus ejus dies sex.* Hæc qualemcunque Vigilii Electionem seu Confirmationem, postquam Silverius vitam possuisset, indicare videntur.